

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 3. oktober 1989

om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne
vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed

(89/552/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57,
stk. 2, og artikel 66,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De mål for Fællesskabet, der er nedfældet i Traktaten,
omfatter en stadig snævrere sammenslutning mellem de
europæiske folk og snævrere forbindelser mellem Fælles-
skabets medlemsstater, sikring af økonomiske og sociale
fremskridt for landene gennem fælles handling med sigte
på at fjerne de skranker, der deler Europa, en stadig
forbedring af folkenes levevilkår samt bevarelse og styr-
kelse af freden og friheden;

Traktaten indeholder bestemmelser om oprettelse af et
fælles marked, herunder fjernelse af hindringerne for den
frie bevægelighed for tjenesteydelser mellem medlemssta-
terne samt om gennemførelse af en ordning, der sikrer, at
konkurrencen ikke fordrøjes;

radiospredning på tværs af landegrænserne ved hjælp af
forskellige teknologier udgør et middel til at fremme

virkeliggørelsen af Fællesskabets mål; der bør træffes
foranstaltninger, der muliggør og sikrer overgangen fra de
nationale markeder til et fælles marked for produktion og
distribution af udsendelser, og som sikrer loyale konkur-
rencevilkår uden at gribe ind i de offentlige interesser, der
varetages af tv-radiospredningstjenesterne;

Europarådet har vedtaget den europæiske konvention om
grænseoverskridende fjernsyn;

Traktaten foreskriver, at der skal udstedes direktiver om
samordning af bestemmelserne om lettelse af adgangen til
selvstændig erhvervsvirksomhed;

tv-radiospredning udgør under normale omstændigheder
en tjenesteydelse i Traktatens betydning;

Traktaten garanterer fri ret til udveksling af tjenesteydel-
ser, der normalt udføres mod betaling, uden hensyn til
disse ydelsers indhold i kulturel eller anden henseende,
og der gælder ingen begrænsninger med hensyn til EF-
statsborgere, der er etableret i en anden medlemsstat end
den, hvori modtageren af tjenesteydelsen er hjemmehø-
rende;

denne ret anvendt på fjernsynsspredning og -distribution
er også på det fællesskabsretlige plan udtryk for et mere
generelt princip, nemlig ytringsfriheden, som er
nedfældet i artikel 10, stk. 1, i konventionen til
beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende
frihedsrettigheder, der er ratificeret af alle medlemssta-
terne; derfor bør det ved udstedelse af direktiver om
fjernsynssprednings- og fjernsynsdistributionsvirksomhed
sikres, at denne virksomhed kan udøves frit på baggrund
af nævnte artikel, dog med forbehold af de begrænsnin-
ger, der er fastsat i stk. 2 i samme artikel og i Traktatens
artikel 56, stk. 1;

⁽¹⁾ EFT nr. C 179 af 17. 7. 1986, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 49 af 22. 2. 1988, s. 53, og EFT nr. C 158 af 26. 6.
1989.

⁽³⁾ EFT nr. C 232 af 31. 8. 1987, s. 29.

de i medlemsstaterne gældende love og administrative forskrifter om tv-radiosprednings- og kabelistributionsvirksomhed er forskellige, hvilket kan hæmme den frie udveksling af udsendelser inden for Fællesskabet og fordreje konkurrencen på det fælles marked;

alle sådanne begrænsninger af friheden til at udøve tv-radiospredningsvirksomhed inden for Fællesskabet bør fjernes i henhold til Traktaten;

samtidig med denne fjernelse af begrænsningerne bør der ske en samordning af lovgivningerne på dette område; en sådan samordning bør have til formål at gøre det lettere at udøve den pågældende erhvervsvirksomhed og, i bredere forstand, lette den frie udveksling af meddelelser og tanker inden for Fællesskabet;

det er derfor nødvendigt, men samtidig også tilstrækkeligt, at alle udsendelser er i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvorfra de bringes;

dette direktiv fastsætter de nødvendige mindsteregler for fri udveksling af udsendelser; det berører derfor ikke medlemsstaternes og disses myndigheders beføjelser vedrørende organisation — herunder koncessionsordninger, administrative tilladelser, og beskatning — samt finansiering af udsendelserne og programindhold; en selvstændig kulturel udvikling i medlemsstaterne og bevarelsen af den kulturelle mangfoldighed i Fællesskabet vil derfor blive opretholdt;

det er i Fællesskabet nødvendigt, at alle udsendelser fra Fællesskabet bestemt til modtagelse i Fællesskabet, især sådanne, der er bestemt til modtagelse i en anden medlemsstat, er i overensstemmelse dels med lovgivningen, der gælder i den medlemsstat, hvorfra de bringes, og som finder anvendelse på udsendelser, der er bestemt til modtagelse af publikum i denne medlemsstat, dels med bestemmelserne i nærværende direktiv;

forpligtelsen til at føre kontrol med overholdelse af den ved dette direktiv samordnede nationale lovgivning i den medlemsstat, hvorfra udsendelserne bringes, er efter fællesskabsretten tilstrækkelig til at sikre fri udveksling af udsendelser uden fornyet kontrol på det samme grundlag i de enkelte modtagermedlemsstater; en modtagermedlemsstat kan dog undtagelsesvist og på særlige betingelser midlertidigt indstille retransmission af fjernsynsudsendelser;

det er af afgørende betydning for en tilfredsstillende gennemførelse af dette direktiv, at medlemsstaterne påser, at der ikke finder handlinger sted, som kan skade den frie udveksling og handel med tv-udsendelser, eller som kan fremme dannelsen af dominerende stillinger, der kan

medføre begrænsninger for fjernsynsinformationens pluralisme og frihed og for informationssystemet som helhed;

nærværende direktiv, der begrænser sig til at fastsætte særlige regler om tv-radiospredning, indskrænker ikke nugældende eller fremtidige fællesskabsretsakter om harmonisering, der særlig har til formål at sikre overholdelsen af ufravigelige bestemmelser om forbrugerbeskyttelse, loyale handelstransaktioner og konkurrence;

en sådan samordning er imidlertid nødvendig for at gøre det lettere for enkeltpersoner og virksomheder, der producerer fjernsynsprogrammer med kulturelt sigte, at optage og udøve deres virksomhed;

mindstekrav til alle offentlige og private fjernsynsselskaber i Fællesskabet om, at de skal afsætte en vis del af deres sendeflade til europæiske udsendelser, er et effektivt middel til at fremme produktionen, den uafhængige produktion og distribution af sådanne udsendelser, og disse krav supplerer andre tiltag, der allerede er eller vil blive foreslået med henblik herpå;

det er derfor nødvendigt at skabe tilstrækkeligt store markeder til, at fjernsynsproduktioner i medlemsstaterne kan få dækket de nødvendige investeringer, ikke blot ved at der fastlægges fælles bestemmelser, der åbner de nationale markeder, men også ved at der, når det er muligt, med passende midler sørges for, at størstedelen af fjernsynssendetiden i medlemsstaterne, forbeholdes europæisk producerede programmer; for at gøre det muligt at vurdere disse reglers og målsætningers gennemførelse, bør medlemsstaterne aflægge rapport til Kommissionen om anvendelsen af dette direktivs bestemmelser om, hvor stor en del af sendetiden der skal forbeholdes programmer, produceret i Europa, og uafhængige produktioner; ved beregningen af denne del må der tages hensyn til den særlige situation i Den Hellske Republik og i Den Portugisiske Republik; Kommissionen bør fremsende disse rapporter til de øvrige medlemsstater, evt. ledsaget af en udtalelse, hvori der især tages hensyn til de fremskridt, der er gjort i forhold til tidligere år, til førstegangsudsendelsers andel i programtiden, til de særlige forhold, som de nye tv-radiospredningsorganer virker under, og til den særlige situation i lande, der har ringe produktionskapacitet, eller hvis sprog har begrænset udbredelse;

med henblik på ovennævnte mål skal »europæiske programmer« defineres på en sådan måde, at der ikke gribes ind i medlemsstaternes mulighed for at præcisere denne definition for så vidt angår de tv-radiospredningsorganer, som henhører under deres kompetence i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, under overholdelse af fællesskabslovgivningen og under hensyn til dette direktivs mål;

det er vigtigt at søge passende midler og procedurer, som er i overensstemmelse med fællesskabsretten, til at fremme gennemførelsen af disse mål med henblik på vedtagelsen af egnede foranstaltninger til fremme og udvikling af den europæiske audiovisuelle produktion og distribution, navnlig i de medlemsstater, der har ringe produktionskapacitet, eller hvis sprog har begrænset udbredelse;

nationale støtteforanstaltninger til udvikling af den europæiske produktion kan anvendes, for så vidt de er i overensstemmelse med fællesskabsretten;

en forpligtelse til, hvor det er muligt at forbeholde en vis andel af programtiden til uafhængige produktioner, der er produceret af producenter, der er uafhængige af tv-radiospredningsorganerne, vil stimulere til nye typer fjernsynsproduktionsvirksomheder, især oprettelse af små og mellemstore virksomheder;

herved skabes der nye muligheder for lancering af kunstnerisk talent og for beskæftigelse af kulturarbejdere; i medlemsstaternes definition af begrebet uafhængig producent bør der tages hensyn til dette mål, således at de små og mellemstore producenters interesser varetages bedst muligt, og således at finansiel deltagelse fra tv-radiospredningsorganernes koproducerende datterselskabers side bliver mulig;

det er nødvendigt at træffe foranstaltninger for at medlemsstaterne kan overvåge, at spillefilm først udsendes i tv et vist tidsrum, efter at de første gang har været vist i biograferne;

medlemsstaterne kan fortsat, dersom de ønsker at favorisere et bestemt sprog, fastsætte strengere eller mere detaljerede regler, navnlig på grundlag af sprogkriterier, forudsat at disse regler er i overensstemmelse med Fællesskabets retsforskrifter og navnlig ikke finder anvendelse på retransmission af udsendelser fra andre medlemsstater;

for at sikre, at forbrugernes interesser i deres egenskab af seere beskyttes fuldt ud og behørigt, er det vigtigt, at fjernsynsreklamer underkastes en række minimumsregler og -normer, og at medlemsstaterne fortsat har ret til at indføre mere detaljerede eller strengere regler, eller i visse tilfælde andre vilkår, for tv-radiospredningsorganer, der henhører under deres myndighed;

medlemsstaterne bør under overholdelse af fællesskabsretten kunne fastsætte andre betingelser for reklameindslag og andre begrænsninger af reklametiden med henblik på at fremme udsendelser, der udelukkende er bestemt til det nationale område, og som hverken direkte eller indirekte kan modtages i en eller flere andre medlemsstater;

det er nødvendigt at forbyde alle fjernsynsreklamer for cigaretter og andre tobaksvarer, herunder indirekte former for reklame, hvori tobaksvarer ganske vist ikke nævnes

direkte, men som søger at omgå reklameforbuddet ved anvendelse af varemærker, symboler eller andre kendetegn for tobaksvarer eller firmaer, der er kendt for produktion og salg af sådanne varer, eller hvis hovedvirksomhed omfatter salg og produktion af sådanne varer;

det er ligeledes nødvendigt at forbyde alle fjernsynsreklamer for lægemidler og medicinsk behandling, der er receptpligtige i de medlemsstater, under hvis myndighed tv-radiospredningsorganet hører, og at indføre strenge kriterier for fjernsynsreklamer for alkoholholdige drikkevarer;

sponsorvirksomhed spiller en stadig større rolle i finansieringen af programmerne, og der bør derfor fastsættes passende regler herom;

der bør endvidere fastsættes regler om beskyttelse af mindreåriges fysiske, mentale og moralske udvikling i fjernsynsprogrammerne og -reklamerne;

selvom tv-radiospredningsprogrammerne normalt skal påse at udsendelserne loyalt gengiver begivenheder og hændelser, er det imidlertid vigtigt at pålægge dem præcise forpligtelser med hensyn til retten til berigtigelse eller tilsvarende foranstaltninger, således at enhver, hvis retmæssige interesser er blevet krænket ved en påstand under en fjernsynsudsendelse, faktisk kan påberåbe sig disse rettigheder —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Definitioner

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

- a) »tv-radiospredning«: førstegangsendelse over tråd eller trådløst, også via satellit i kodet eller ukodet form af fjernsynsprogrammer, der er bestemt for offentligheden. Udtrykket omfatter udveksling af programmer mellem virksomheder med henblik på deres videreudsendelse til offentligheden. Derimod er kommunikationstjenester, der formidler informationer eller andre meddelelser på individuel basis, såsom telefaxtjenester, elektroniske databanker og andre lignende tjenesteydelser, ikke omfattet
- b) »fjernsynsreklame«: enhver meddelelse i en hvilken som helst form, udsendt over fjernsyn mod vederlag eller lignende betaling af en offentlig eller privat virksomhed i forbindelse med handel, forretning, håndværk, industri eller liberale erhverv for at fremme afsætning mod betaling af varer eller tjenesteydelser, herunder fast ejendom, rettigheder og forpligtelser.

Bortset fra de i artikel 18 omhandlede tilfælde omfatter dette ikke direkte tilbud til offentligheden med henblik på salg, køb eller leje af produkter eller med henblik på præstation af tjenesteydelser mod vederlag.

- c) »skjult reklame«: mundtlig eller visuel fremhævelse af varer eller tjenesteydelser eller af en vareproducent eller en tjenesteydelsesleverandørs navn, varemærke eller aktiviteter i programmer, når fremhævelsen er tilsigtet fra tv-radiospredningsorganets side i reklameøjemed og vil kunne vildlede offentligheden med hensyn til arten af denne fremhævelse. En fremhævelse anses navnlig for at være tilsigtet, når den foretages mod vederlag eller lignende betaling
- d) »sponsoring«: ethvert bidrag fra en offentlig eller privat virksomhed, der ikke har tv-radiospredning eller produktion af audiovisuelle værker som beskæftigelse, til finansieringen af fjernsynsprogrammer med henblik på at fremme dens navn, varemærke, image, aktiviteter eller produkter.

KAPITEL II

Almindelige bestemmelser

Artikel 2

1. Medlemsstaterne skal hver især sikre, at alle udsendelser ved tv-radiospredning, der sendes

- af tv-radiospredningsorganer, som hører under deres myndighed, eller
- af tv-radiospredningsorganer, der benytter en frekvens eller satellitkapacitet, som den pågældende medlemsstat har givet tilladelse til at benytte, eller en forbindelse, der udgår fra denne medlemsstat til en satellit, uden dog at høre under nogen medlemsstats myndighed,

er i overensstemmelse med lovgivningen om udsendelser bestemt for offentligheden i den pågældende medlemsstat.

2. Medlemsstaterne skal sikre modtagefrihed og må ikke hindre retransmission på deres område af fjernsynsudsendelser fra andre medlemsstater af grunde, der falder inden for de ved dette direktiv samordnede områder. De kan midlertidigt suspendere retransmission af fjernsynsudsendelser, hvis følgende forhold foreligger:

- a) en fjernsynsudsendelse fra en anden medlemsstat er en åbenlys, væsentlig og alvorlig overtrædelse af artikel 22;
- b) tv-radiospredningsorganet har i løbet af de foregående tolv måneder allerede overtrådt samme bestemmelse mindst to gange;
- c) den berørte medlemsstat har skriftligt underrettet tv-radiospredningsorganet samt Kommissionen om de

påståede overtrædelser og om, at den agter at begrænse retransmissionen, hvis en sådan overtrædelse gentages;

- d) konsultationer med transmissionsstaten og Kommissionen har ikke ført til en mindelig ordning inden 15 dage efter underretningen i litra c), og den påståede overtrædelse fortsætter.

Kommissionen drager omsorg for, at ophævelsen er forenelig med fællesskabsretten. Den kan anmode den pågældende medlemsstat om straks at bringe en suspension, der strider imod fællesskabsretten, til ophør. Denne bestemmelse er ikke til hinder for anvendelsen af procedurer, forholdsregler eller sanktioner over for de pågældende overtrædelser i den medlemsstat, under hvis myndighed det pågældende tv-radiospredningsorgan hører.

3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på udsendelser, der udelukkende er bestemt til modtagelse i tredjelande, og som ikke direkte eller indirekte modtages i en eller flere medlemsstater.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kan for så vidt angår de tv-radiospredningsorganer, som hører under deres myndighed, indføre strengere eller mere detaljerede bestemmelser på de områder, der er omfattet af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne skal på hensigtsmæssig måde inden for rammerne af deres lovgivning sørge for, at de tv-radiospredningsorganer, der hører under deres myndighed, overholder bestemmelserne i dette direktiv.

KAPITEL III

Fremme af distribution og produktion af fjernsynsprogrammer

Artikel 4

1. Medlemsstaterne skal, når det er muligt, med passende midler drage omsorg for, at tv-radiospredningsorganerne afsætter den største halvdel af den sendetid, der ikke består af nyheder, sportsbegivenheder og underholdningsudsendelser med konkurrencepræget islet, reklame og tekst-tv, til transmission af europæiske programmer som defineret i artikel 6. Under hensyn til tv-radiospredningsorganets ansvar over for seerne med hensyn til oplysning, uddannelse, kultur og underholdning skal denne andel opnås trinsvis på grundlag af passende kriterier.

2. Dersom den andel af sendetiden, der er fastsat i stk. 1, ikke kan nås, må den dog ikke være mindre end den gennemsnitlige andel, der er konstateret i den pågældende medlemsstat i 1988.

For så vidt angår Den Helleniske Republik og Den Portugisiske Republik erstattes året 1988 dog af året 1990.

3. Fra den 3. oktober 1991 aflægges medlemsstaterne hvert andet år rapport til Kommissionen om anvendelsen af nærværende artikel og artikel 5.

Denne rapport skal bl.a. indeholde en statistisk oversigt over den andel af sendetiden, der er omhandlet i nærværende artikel og artikel 5, for hvert af de fjernsynsprogrammer, der hører under den pågældende medlemsstats kompetence, grundene til, at det i hvert enkelt tilfælde ikke har været muligt at nå op på denne andel af sendetiden, samt de foranstaltninger, der er truffet eller vil blive truffet for at nå op på denne.

Kommissionen fremsender disse rapporter til de øvrige medlemsstater og til Europa-Parlamentet, evt. ledsaget af en udtalelse. Den sørger i overensstemmelse med Traktaten for, at nærværende artikel og artikel 5 overholdes. Kommissionen vil i sin udtalelse især kunne tage hensyn til de fremskridt, der er gjort i forhold til tidligere år, til førstegangsudsendelsers andel i programtiden, til de særlige forhold, som de nye tv-radiospredningsorganer virker under og til den særlige situation i lande, der har ringe, audiovisuel produktionskapacitet, eller hvis sprog har begrænset udbredelse.

4. Rådet nyvurderer iværksættelsen af denne artikel på grundlag af en rapport fra Kommissionen ledsaget af de revisionsforslag, som Kommissionen måtte anse for hensigtsmæssige, senest ved udgangen af det femte år efter direktivets vedtagelse.

Med henblik herpå skal der i Kommissionens rapport især, på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne har indgivet i henhold til stk. 3, tages hensyn til udviklingen på fællesskabsmarkedet samt til den internationale sammenhæng.

Artikel 5

Medlemsstaterne skal, når det er muligt, med passende midler drage omsorg for, at tv-radiospredningsorganerne afsætter mindst 10 % af den sendetid, der ikke består af nyheder, sportsbegivenheder og underholdningsudsendelser med konkurrencepræget islet, reklame og tekst-tv — eller alternativt efter medlemsstaternes valg, mindst 10 % af deres programbudget — til europæiske programmer, der er fremstillet af producenter, som er uafhængige af disse organer. Under hensyn til tv-radiospredningsorganernes ansvar over for seerne med hensyn til oplysning, uddannelse, kultur og underholdning skal denne andel opnås trinvis på grundlag af passende kriterier; i denne forbindelse skal en passende andel forbeholdes programmer af ny dato, dvs. programmer, der udsendes senest fem år efter deres produktion.

Artikel 6

1. I dette kapitel forstås ved »europæiske programmer« følgende:

a) programmer fremstillet i fællesskabsmedlemsstater, og for så vidt angår tv-radiospredningsorganer, der

enhører under Forbundsrepublikken Tysklands kompetence, programmer, der er fremstillet i de tyske områder, hvor Forbundsrepublikkens grundlov ikke er gældende, og som opfylder betingelserne i stk. 2;

b) programmer fremstillet i europæiske tredjestater, som er parter i den af Europarådet vedtagne europæiske konvention om grænseoverskridende fjernsyn, og som opfylder betingelserne i stk. 2;

c) programmer fremstillet i andre europæiske tredjestater, og som opfylder betingelserne i stk. 3.

2. De i stk. 1, litra a) og b), omhandlede programmer er sådanne, der er fremstillet hovedsagelig under medvirken af ophavsmænd og medarbejdere, der er bosiddende i en eller flere af de stater, der er omhandlet i samme stykke, litra a) og b), når en af følgende tre betingelser er opfyldt:

a) de er fremstillet af en eller flere producenter, der er etableret i en eller flere af disse stater;

b) produktionen af programmerne overvåges og kontrolleres effektivt af en eller flere producenter, der er etableret i en eller flere af disse stater;

c) koproducenterne i disse stater står for størstedelen af de samlede omkostninger ved koproduktionen, og denne kontrolleres ikke af en eller flere producenter, der er etableret uden for disse stater.

3. De i stk. 1, litra c), omhandlede programmer er programmer, der enten udelukkende eller i koproduktion med producenter, der er bosiddende i en eller flere medlemsstater, er fremstillet af producenter, der er etableret i en eller flere europæiske tredjestater, som indgår aftaler med Fællesskabet i overensstemmelse med fremgangsmåderne i Traktaten, såfremt de er fremstillet hovedsagelig under medvirken af ophavsmænd og medarbejdere, der er bosiddende i en eller flere stater i Europa.

4. Programmer, der ikke er europæiske programmer i henhold til stk. 1, men som er fremstillet hovedsagelig under medvirken af ophavsmænd og medarbejdere, der er bosiddende i en eller flere medlemsstater, betragtes som europæiske programmer i et omfang svarende til, hvor stor en del af de samlede produktionsomkostninger koproducenter i Fællesskabet har afholdt.

Artikel 7

Medlemsstaterne sørger for, at de tv-radiospredningsorganer, som er underlagt deres beføjelser, først udsender spillefilm to år efter, at de første gang har været vist i biografene i en af medlemsstaterne, medmindre der er indgået anden aftale mellem indehaverne af rettighederne og tv-radiospredningsorganet; hvis spillefilmene er fremstillet i koproduktion med tv-radiospredningsorganet, er fristen ét år.

Artikel 8

Når medlemsstaterne af sprogpoltiske hensyn anser det for nødvendigt, har de mulighed for, under overholdelse af fællesskabsretten, at fastsætte mere detaljerede eller strengere regler for visse eller samtlige udsendelser fra tv-radiospredningsorganer, der henhører under deres myndighed, navnlig på grundlag af sprogkriterier.

Artikel 9

Dette kapitel finder ikke anvendelse på lokale fjernsyns-udsendelser, der ikke indgår i et nationalt net.

KAPITEL IV

Fjernsynsreklamer og sponsorvirksomhed*Artikel 10*

1. Fjernsynsreklamer skal klart kunne identificeres som reklamer og skal holdes klart adskilt fra det øvrige program med optiske og/eller akustiske midler.
2. Isolerede reklameindslag må kun undtagelsesvis forekomme.
3. Ved reklamer må der ikke benyttes subliminale teknikker.
4. Skjult reklame er forbudt.

Artikel 11

1. Fjernsynsreklamer skal indsættes mellem udsendelserne. Med forbehold af stk. 2 til 5, kan reklamer dog ligeledes indsættes under udsendelserne, når det sker på en sådan måde, at udsendelsernes integritet og værdi ikke berøres under hensyn til naturlige ophold i programmet og dets længde og art, og der ikke gribes ind i rettighedshavernes rettigheder.
2. I udsendelser, der består af uafhængige dele, eller i sportsudsendelser, udsendelser om andre begivenheder og underholdningsudsendelser med en lignende struktur med pauser må reklamer kun indsættes mellem de uafhængige dele eller i pauserne.
3. Transmissioner af audiovisuelle værker som f.eks. spillefilm og film, der er fremstillet til fjernsynet (med undtagelse af serier, føljetoner, underholdningsudsendelser og dokumentarfilm), kan, forudsat at deres programsatte varighed overstiger 45 minutter, afbrydes en gang for hver samlet periode på 45 minutter. Endnu en afbrydelse er tilladt, hvis deres programsatte varighed overstiger med mindst 20 minutter to eller flere samlede perioder på 45 minutter.
4. Når andre udsendelser end dem, der er omfattet af stk. 2, afbrydes af reklamer, bør der gå mindst 20 minutter mellem de enkelte afbrydelser af udsendelsen.

5. Der må ikke indsættes reklamer i transmissioner af gudstjenester, tv-aviser, nyhedsmagasiner, dokumentarudsendelser, religiøse udsendelser og børneudsendelser, hvis programsatte varighed er mindre end 30 minutter, må ikke afbrydes af reklamer. Når deres programsatte varighed er på mindst 30 minutter gælder bestemmelserne i stk. 1 til 4.

Artikel 12

Fjernsynsreklamer må ikke

- a) krænke den menneskelige værdighed;
- b) være diskriminerende med hensyn til race, køn, religion eller nationalitet;
- c) krænke personers religiøse eller politiske overbevisning;
- d) tilskynde til adfærd, der kan være til skade for sundheden eller for sikkerheden;
- e) tilskynde til adfærd, der kan være til skade for miljøbeskyttelsen.

Artikel 13

Alle former for fjernsynsreklamer for cigaretter og andre tobaksvarer forbydes.

Artikel 14

Fjernsynsreklamer for lægemidler og medicinsk behandling, der er receptpligtige i den medlemsstat, under hvis myndighed tv-radiospredningsorganet hører, forbydes.

Artikel 15

Fjernsynsreklamer for alkoholholdige drikkevarer skal opfylde følgende kriterier:

- a) de må ikke specielt henvende sig til mindreårige og må især ikke vise mindreårige, der indtager disse drikkevarer;
- b) de må ikke forbinde indtagelse af alkohol med øgede fysiske præstationer eller bilkørsel;
- c) de må ikke skabe det indtryk, at indtagelsen af alkohol bidrager til succes på det sociale eller seksuelle område;
- d) de må ikke antyde, at alkohol har terapeutiske egenskaber, at den virker stimulerende eller beroligende eller, at den kan bruges til at løse personlige konflikter med;
- e) de må ikke tilskynde til umådeholden indtagelse af alkohol eller fremstille afholdenhed eller mådehold i et negativt lys;
- f) de må ikke fremhæve drikkevarernes høje alkoholprocent som en positiv egenskab.

Artikel 16

Fjernsynsreklamer må ikke skade mindreårige moralsk eller fysisk og skal derfor være i overensstemmelse med følgende kriterier til beskyttelse af disse:

- a) de må ikke direkte tilskynde mindreårige til at købe et produkt eller en tjenesteydelse ved at udnytte deres manglende erfaring eller deres godtroenhed;
- b) de må ikke direkte opfordre mindreårige til at overtale deres forældre eller andre til at købe de varer eller tjenesteydelser, der reklameres for;
- c) de må ikke udnytte mindreåriges særlige tillid til forældre, lærere eller andre;
- d) de må ikke uden grund vise mindreårige i farlige situationer.

Artikel 17

1. Sponsorerede fjernsynsprogrammer skal opfylde følgende betingelser:

- a) indholdet og programlægningen af en sponsoreret udsendelse må under ingen omstændigheder påvirkes af sponsoren på en sådan måde, at det berører tv-radiospredningsorganets ansvar og redaktionelle uafhængighed med hensyn til udsendelserne;
- b) de skal klart kunne identificeres som sponsorerede ved angivelse af sponsorens navn og/eller logo ved programmets begyndelse og/eller slutning;
- c) de må ikke tilskynde til køb eller leje af sponsorens eller tredjemands produkter eller tjenesteydelser og må især ikke indeholde særlige reklamehenvisninger til disse produkter eller tjenesteydelser.

2. Fjernsynsprogrammerne må ikke sponsoreres af fysiske eller juridiske personer, hvis hovedvirksomhed er fremstilling eller salg af produkter eller præstation af tjenesteydelser, for hvilke reklame er forbudt i henhold til artikel 13 eller 14.

3. Tv-aviser og politisk orienterende udsendelser må ikke sponsoreres.

Artikel 18

1. Reklameudsendelser må ikke udgøre mere end 15 % af den daglige sendetid. Denne procentsats kan dog sættes op til 20, hvis den omfatter sådanne reklameformer som direkte tilbud til seerne med henblik på salg, køb eller leje af produkter eller vedrørende tjenesteydelser, hvis de samlede reklameindslag ikke overstiger 15 %.

2. Sendetiden for reklameindslag inden for en given periode på en time må ikke overstige 20 %.

3. Med forbehold af stk. 1 må reklameformer såsom direkte tilbud til seerne med henblik på salg, køb eller leje af produkter eller vedrørende tjenesteydelser ikke overstige en time om dagen.

Artikel 19

Medlemsstaterne kan fastsætte strengere regler, end hvad der er fastsat i artikel 18, med hensyn til sendetid og de nærmere bestemmelser for fjernsynstransmission for så vidt angår de tv-radiospredningsorganer, der hører under deres myndighed, således at det omfang, hvori der sendes fjernsynsreklamer, kan forenes med seernes interesser, idet der navnlig tages hensyn til:

- a) fjernsynets funktion som medium for nyheder, uddannelse, kultur og underholdning;
- b) bevarelse af pluralismen i forbindelse med nyhedsformidling og medier.

Artikel 20

Medlemsstaterne kan under overholdelse af fællesskabsretten fastsætte andre betingelser end de i artikel 11, stk. 2 til 5, og artikel 18 fastsatte for så vidt angår udsendelser, der udelukkende er bestemt til det nationale område, og som hverken direkte eller indirekte kan modtages i en eller flere andre medlemsstater, jf. dog artikel 3.

Artikel 21

Forekommer der fjernsynsudsendelser, hvor bestemmelserne i dette kapitel ikke overholdes, skal medlemsstaterne inden for rammerne af deres lovgivning sørge for, at der iværksættes passende foranstaltninger for at sikre, at disse bestemmelser overholdes.

KAPITEL V

Beskyttelse af mindreårige

Artikel 22

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at de tv-radiospredningsorganer, som hører under deres myndighed, ikke udsender programmer, som i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, mentale eller moralske udvikling, herunder navnlig programmer, som indeholder pornografi eller umotiveret vold. Dette gælder også programmer, som kan skade mindreåriges fysiske, mentale eller moralske udvikling, medmindre det ved valget af sendetidspunkt eller ved tekniske foranstaltninger sikres, at mindreårige i udsendelsesområdet normalt ikke ser eller hører udsendelserne.

Medlemsstaterne skal desuden sørge for, at udsendelserne ikke på nogen måde tilskynder til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet.

KAPITEL VI

Ret til berigtigelse

Artikel 23

1. Med forbehold af medlemsstaternes øvrige civile, administrative og strafferetlige bestemmelser skal alle fysiske og juridiske personer uanset nationalitet, hvis retmæssige interesser, herunder navnlig ære og rygte, er blevet krænket ved en ukorrekt påstand i et tv-program, have ret til berigtigelse eller tilsvarende foranstaltninger.

2. Retten til berigtigelse eller tilsvarende foranstaltninger gælder over for alle tv-radiospredningsorganer under en medlemsstats myndighed.

3. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre retten til berigtigelse eller tilsvarende foranstaltninger, og fastlægger den procedure, der skal gælde for udøvelsen heraf. De skal særlig sikre, at fristen for udøvelse af retten til berigtigelse eller tilsvarende foranstaltninger er tilstrækkelig, og at de nærmere regler er af en sådan art, at denne ret eller disse foranstaltninger på passende måde kan udøves af de fysiske eller juridiske personer, som er statsborgere eller bosiddende i andre medlemsstater.

4. Retten til berigtigelse eller tilsvarende foranstaltninger kan afvises, hvis den ikke er begrundet efter de i stk. 1 fastsatte betingelser, hvis den ville indebære en strafbar handling, medføre civilretligt ansvar for radiospretningsorganet eller støde an mod den offentlige moral.

5. Der skal fastsættes bestemmelser for indbringelse for domstolene af stridigheder om udøvelse af retten til berigtigelse eller andre foranstaltninger.

KAPITEL VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 24

For så vidt angår de områder, der ikke samordnes ved dette direktiv, berører direktivet ikke de rettigheder og forpligtelser, som medlemsstaterne har som følge af eksisterende aftaler om telekommunikation og radiospredning.

Artikel 25

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme

dette direktiv senest den 3. oktober 1991. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på de områder, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 26

Senest ved udløbet af det femte år efter det i artikel 22 anførte tidspunkt og derefter hvert andet år skal Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet, Rådet samt Det Økonomiske og Sociale Udvalg en beretning om gennemførelsen af dette direktiv, og eventuelt fremsætte yderligere forslag for at tilpasse det til udviklingen på tv-radiospredningsområdet.

Artikel 27

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 3. oktober 1989.

På Rådets vegne

R. DUMAS

Formand